

hvad der vedkom Rigsdagen eller ikke, saaledes, at hvad der vedkom Krigsmagten eller Toldvæsenet: aabenbart ikke kunde angaae Rigsdagen, medens hvad der vedkom Kirke- og Skolevæsenet, Justitsvæsenet, Politivæsenet og den tilsvarende indre Bestyrelse, ogsaa for Colonialernes Vedkommende maatte betragtes som Anliggender, der vedkom Rigsdagen. Men nu var det indlysende, at det ikke gik an at give Rigsdagen fuld Raadighed over Lovgivningen med Hensyn til disse Anliggender, hvis Begrænsning var saa vanskelig, uden at den finansielle Bevilling kom for disse Anliggender i Rigsdagens Haand. Derved opstod en meget stor Betænkelighed, da idetmindste for Bestindens Vedkommende det kunde lede til, at en betydelig Byrde i finansiell Henseende vilde blive væltet over paa Kongeriget. Der fremkom derfor fra Regeringens Side i Rigsdagens første Møde, efterat Fællesforfatningen var emaneret, en Lov, som gik ud paa at afgjøre Sagen paa den simplest mulige Måde, nemlig derved, at i den tilsvarende Grundlovsparagraf, der heldigviis kunde forandres ved en almindelig Lov, skulde hele dette Punkt gaae ud, saaledes at de indre Anliggender skulde ogsaa for Colonialernes Vedkommende være at behandle af Rigsraadet. Dette Forslag mødte imidlertid den største Modstand fra Rigsdagens eller rettere fra Folkethingets Side. — Jeg mindes ikke, om Sagen kom til Landstinget. Sagen blev saaledes standset, idet man blev enig om at ville opgive Forsøget paa ad denne Vej at komme til en Udjevning af Forholdet, idet Rigsdagen viste paa det Bestemteste, at den ikke var tilbøjelig til at give Slip paa Noget af hvad der var henlagt til Kongeriget, men vilde have de indre Anliggender bevarede for sig, og idet Regeringen ikke saae, hvorledes man for Diebliffet skulde gaae frem for at kunne finantfielt gennemføre det. Sagen blev saaledes standset og har siden den Tid henligget uafgjort, og saavidt jeg har kunnet skjønne, har man stræbt efter at bevare den forfatningsmæssige Stilling uforkrænket ligeoverfor Rigsdagen og Rigsraadet derved, at man har, hvor det ikke var utvivlsomt, at et Lovgivningsanliggende enten maatte være blot at henregne

til de fælles Anliggender eller blot til de særlige Anliggender — thi saadanne Tilfælde kunne forekomme, f. Ex. ved Omordning af Domstole, som aabenbart henhører til de særlige Anliggender, eller Omordning af de militære Forhold, som aabenbart henhører til Fællesanliggenderne — altsaa hvor det var paa nogen Måde tvivlsomt, har man ladet det tilsvarende Lovgivningsarbejde gaae igjennem begge Repræsentationer og saaledes givet det Tilslutning saavel fra den ene som fra den anden Repræsentations Side. Nu kommer Spørgsmaalet frem med Hensyn til Grønland. Der er det aabenbart, at de indre Anliggender reducere sig til meget mindre end for Bestindien. I Grønland kan der ikke være Tale om noget indre Retsvæsen, Communalvæsen og tilsvarende Forhold; men det Gnefte, der vil kunne være Tale om, er Missionsvæsenet, hvilket, saavidt jeg kan skjønne, utvivlsomt maa betragtes som et indre Anliggende for Grønland, men ligesaa utvivlsomt er det, at den grønlandske Handels Forelse ikke kan være et indre Anliggende for Grønland. Sagen er ikke tidligere kommen frem; paa de forskjellige Budgetter har man da den grønlandske Handels Bestyrelse er vedbleven som tidligere at henhøre under Indenrigsministeriet, ikke ladet være at vedspøe indenfor Unionen en Oplysning om, hvad Handelsens Overskud hvad dens calculerede Udgift og Indtægt og deraf flydende Overskud vilde være. Paa lignende Måde har man naturligviis i Rigsraadet fremlagt en nøagtig Beregning over Handelsens hele Føring og et detailleret Handelsbudget som Bidrag til Stats-Netværne, og Sagen er bleven afgjort der. For første Gang, saavidt jeg skjønner, kommer Spørgsmaalet frem i en practisk Form, idet der fra Statsrevisionens Side er gaaet ind paa en Række af Undersøgelser angaaende den grønlandske Handels Forhold. Som Følge af de stedfundne Undersøgelser, er der taget Anledning til at gjøre en Række af Indstillinger, og disse Indstillinger, som Udvalget har billiget med Undtagelse af Nr. 9, som er foreslaaet at skulle udgaae, — Udvalget har vel ikke ganske sluttet sig til alle de andre, men foreslaaet nogle af dem ændrede; — skal jeg tilraade Thinget at forkaste. Jeg er nu